

Діетж были наконецъ напущены; и Императоръ-тъ прѣкратилъ врѣменно засѣданія-та на Събраніе-то. На слѣдующій-тъ день, подиръ распусканіе-то на Діетж-тж, Карль ся раздѣлилъ съ устарѣлый-тъ Електоръ Ивана, съ тѣзи думы: “Чичо, Чичо, не очаквахъ това отъ тебе.” Електоръ-тъ, съ просълзены очи, оставилъ мълчишкомъ градъ-тъ. Слѣдъ като постоялъ малко врѣме въ Нюренбергъ, Електоръ Иванъ постѣтилъ Лутера въ Кобургъ. И двама-та трѣгнжли отъ послѣдній-тъ градъ на 5-й Октоврій, и заминжли за царско-то жилище въ Торгау прѣзъ Алтенбергъ, дѣто Лутеръ проповѣдалъ въ Недѣлж-тж, на 9-й Октоврій. Слѣдъ като проповѣдалъ и въ Торгау на слѣдующж-тж Недѣлж, Лутеръ ся завърнжлъ въ Виттембергъ.

Едвамъ Лутеръ ся настанилъ да живѣе пакъ въ Виттембергъ, той былъ призванъ на голѣмы и тежки длѣжности, като проповѣдникъ и пастыръ въ градъ-тъ както и прѣподаватель въ университетъ-тъ. Пріятель-тъ му, пастыръ Бугенхагенъ, заминжлъ за годинж и половинж по евангелскж работж въ Сѣверно-Германскы-тѣ градове, дѣто Реформація-та была проникнжла; а работж-тж му въ Виттембергъ поелъ върху себе си Лутеръ.